

EN HRIBČEK BOM KUPIL

Neke mrzle zime leta 1782 se je rodil deček, po imenu Janez. Deček je ljubil naravo, a vseeno se je odločil, da bo vojak. Leta 1800 je postal poveljnik armade. Veliko je potoval in še vedno verjel, da ima narava čudežno moč. Janezu se je zdelo pri naravi še nekaj posebno čarobno. Zelo mu je namreč bilo všeč, kako iz semena zraste rastlina. Tako je na enem od potovanj zagledal "vijolično jagodo". Ko je videl to jagodo, je vedel, da mora nekaj spremeniti. Odpovedal se je vojaški službi in se preusmeril v kmetijstvo. Deloval je na Štajerskem, kjer je mlade učil, kako gojiti, vzgajati in negovati to »vijolično čudo« in vse druge pridelke. A samo Janez je vedel, kje bo to vijolično sadje najbolj uspevalo – na griču nad Lembachom. Zbral je denar in na "čudežnem griču" zasadil prvi vinograd. "Čudo" je na griču izjemno uspevalo in Janez je lahko iz njega iztisnil opojno vino. Takoj ga je pokusil in ker je bilo tako izvrstno, je vinograde razširil tudi na vse okoliške hribe. Vina je imel toliko, da ga je začel prodajati. Nekje vmes so po njegovi želji zgradili tudi železnico. In tako je Janez preostanek življenja preživel med "vijoličnim čudom", ki mu je pravil grozdje, na griču, ki ga je poimenoval Meranovo. Na Meranovem se še vedno dela vino, čeprav Janeza že dolgo ni več.

ALJOŠA VREŠ,7.A